

disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Madsen-Mygdal: Efter at den højtæredede Minister har gjort Rede for de vigtigste Bestemmelser i disse Lovforslag, skal jeg derom kun bemærke, at Forslaget, som det her foreligger, er jo en Frugt af flere Aars Arbejde, og at det i sin Helhed ikke kan betragtes som Udtryk, hverken for den enes eller den andens Ønsker. Der er gjort mange Forsøg og fremsat mange Forslag, som ere strandede, saa at det ikke kan siges, at dette Forslag er Udtryk for et Ideal, som man kunde opstille fra den ene eller den anden Side. Som Helhed betragtet vil jeg sige om dette Forslag, at det er et godt Forslag. Der er navnlig tre Punkter, som jeg og mine Meningsfæller i en Række af Aar have sat Pris paa at se gennemførte, og da for det første den mellemkommunale Beskatning. Det er jo noget, vi have forhandlet om i saa mange Aar, og det er noget, som Kommunerne i Landet, særlig Købstadkommunerne, i høj Grad sætte Pris paa. Dernæst har man ønsket Beskatning af Aktieselskaber, og endelig ensartede faste Regler for Beskatning i Kommunerne i Erkendelse af, at saaledes som Beskatningen nu er i mange Kommuner, er den ikke heldig. Ensartede Regler for Beskatningen i Kommunerne har man maattet opgave. Jeg tror, at i Halvfjerdserne holdt man væsentlig derpaa, fordi man havde det Ideal, at man ønskede Beskatning af Formue og Indkomst til Stat og Kommune efter fælles faste Regler. Disse Forsøg ere bristede, og i Stedet for dem opstiller man her Skattevedtægter i Erkendelse af, at Reglerne for Beskatningen kunne ikke godt være de samme i Landets forskellige Kommuner. For saa vidt altsaa dette og de to andre Punkter, jeg nævnte, gennemføres, maa jeg i det hele betragte Forslaget som et godt Forslag og sætte overordentlig Pris paa, om det nu omsider kan blive gennemført.

Med Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og for Resten ogsaa til Dels af den sidste ærede Taler, vil jeg gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem, der først havde Ordet, fandt det ikke rigtigt, at de liberale Erhvervskulle, som det er udtalt i § 10, drages ind under den mellemkommunale Beskatning. Jeg finder det saare rigtigt, at det sker. Man maa nemlig lægge Mærke til, at der er tilføjet den Betingelse, at der til

vedkommende Erhverv er knyttet Forretningslokale i den paagældende Kommune. I saa Fald er det i sin Orden, at den Indtægt, som flyder af, at Erhvervet er flyttet til en anden Kommune, ogsaa maa betale til denne som Erhvervskommune. Det ærede Medlem fandt det heller ikke rigtigt, at Fideikommiskapitaler skulde kunne inddrages under den mellemkommunale Beskatning. Jeg kan forstaa, dersom der, som jeg antager, bestaar rene Pengefideikommissur, der ikke ere knyttede til noget Gods eller nogen Ejendom, at disse Fideikommissur maa følge Personen, hvor han flytter hen, at altsaa den vedkommende Skatteyder maa være skattepligtig i Opholdskommunen af den Slags Fideikommissur, men Fideikommissur, der ere knyttede til et bestemt Gods, forekommer det mig, at man absolut maa kunne inddrage under den mellemkommunale Beskatning.

Saa bemærkede det ærede Medlem, at Overgangsbestemmelserne for Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld ere for ham af tvivlsomt Værd. Han fandt, at der ikke var rigtig god Mening i at udtrykke det, saaledes som Paragraffen lyder. Jeg finder ikke, at der er Grund til at beklage sig i saa Henseende. Det hedder jo, at Hartkornsskatterne bortfalde saaledes o. s. v. Det, som det ærede Medlem tillægger tvivlsomt Værd, betragter jeg som en stor Fordel. En brat Overgang fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld finder jeg absolut forkert. Man maa have en Overgangsbestemmelse, thi ellers begaar man Uret. Da jeg havde Lejlighed til at udtale mig derom i Gaar, skal jeg ikke gentage det her.

Det ærede Medlem fandt de Fordelelsesregler, her ere foreslaaede, udviklede og doktrinære. Jeg skal med Hensyn til disse Regler gøre opmærksom paa, at da vi forhandlede Forslaget om Overførelse af visse Skatter til Kommunerne, vare vi enige om disse Fordelelsesregler. Vi fandt, at det var rigtigt at føre den Skat, som kom ind fra de forskellige Kommuner, tilbage til Kommunerne med det gamle Beløb. Da nu Hartkornsskatten stryges, og der indføres en Ejendomsskyld efter helt andre Regler, saa kunne de Fordelelsesregler ikke godt bruges, og saa maa man se sig om efter andre. Nu har dette høje Tings Flertal tidligere foreslaaet, at man skulde fordele efter visse Udgifter i Kommunerne, Udgifterne til Skolevæsen, Fattigvæsen o. s. v. Vi have jo haft Lejlighed til at tale med hinanden om, at vi paa vor Side